

PERSPECTIVA

LEGNICKIE STUDIA TEOLOGICZNO-HISTORYCZNE

Rok XXI 2022 nr 2 (41) s. 138-146

Ks. BOGUSŁAW WOLAŃSKI*

WSPÓŁCZESNE AREOPAGI W DUSZPASTERSTWIE PARAFIALNYM. REFLEKSJA NA PODSTAWIE DZIAŁALNOŚCI PARAFII PW. ŚW. JÓZEFA OBLUBIEŃCA NMP W OLSZYNIE

CONTEMPORARY AREOPAGUS IN PARISH MINISTRY.
REFLECTION ON THE ACTIVITIES OF THE PARISH OF ST. JOSEPH,
THE SPOUSE OF THE BLESSED VIRGIN MARY IN OLSZYNA

Abstract: The year of 2022 is the silver jubilee of the apostolic visit of St. John Paul II in Legnica. In 1997, we witnessed a historic event. In the young diocese, we welcomed the Vicar of Christ, who during the homily gave the “Legnica address of justice” and left a specific task for the diocesans: “It is the great task of our generation, of all Christians of this time, to bring the light of Christ into social life. Bring them to the «modern Areopagus», the vast areas of today’s civilization and culture, politics and economy. In this reflection, we attempt to specify this task in the parish reality. We indicate three areas for the evangelization of distanced Catholics: the activities of parish communities, adult catechesis, and parish websites.

Keywords: homily, evangelism, parish, community, adult catechesis.

W 2022 r. przypada srebrny jubileusz apostolskiej wizyty św. Jana Pawła II w Legnicy. W 1997 r. byliśmy świadkami historycznego wydarzenia. W młodej diecezji powitaliśmy Namiestnika Chrystusa, który podczas homilii wygłosił „legnickie orędzie sprawiedliwości” i pozostawił dla diecezjan konkretne zadanie:

* Ks. Bogusław Wolański – prezbiter diecezji legnickiej; doktor (teologia pastoralna); proboszcz parafii pw. św. Józefa Oblubieńca NMP w Olszynie; e-mail: bowo2604@gmail.com.

Jest wielkim zadaniem naszego pokolenia, wszystkich chrześcijan tego czasu, nieść światło Chrystusa w życie społeczne. Nieść je na «współczesne areopagi», ogromne obszary dzisiejszej cywilizacji i kultury, polityki i ekonomii¹.

W tej refleksji podejmiemy próbę sprecyzowania tego zadania w rzeczywistości parafialnej.

1. NA AREOPAGU

Areopag (z gr. wzgórze Aresa) to starożytna rada ateńska, która obradowała na wzgórzu Aresa w centrum starożytnych Aten, na południe od agory i na zachód od Akropolu. Złożona była z byłych archontów. W czasach archaicznych miała szerokie kompetencje administracyjne i sędownicze, które później zostały uszczuplone. W czasach klasycznych pozostały jej tylko kompetencje sędownicze dotyczące rozlewu krwi. Potocznie terminem tym określa się zebranie starców, poważnych osób². W czasach rodzącego się Kościoła Areopag był ośrodkiem kultury wykształconego ludu ateńskiego, a także ważnym ośrodkiem życia politycznego.

Paweł z Tarsu, cudownie nawrócony Apostoł Pana Jezusa, podczas swoich podróży misyjnych szukał różnych możliwości, by ogłosić Dobrą Nowinę o Zmartwychwstałym Zbawicielu. Podczas drugiej podróży misyjnej na wzgórzu Aresa próbował zaszczeplić prawdę o Jezusie. Wygłoszona na Areopagu mowa (Dz 17,22-31) stanowi doskonały wzór teologii przepowiadania wczesnego Kościoła. Nawiązując do napisu ołtarzowego: „nieznanemu Bogu”, Paweł podjął cały szereg idei i motywów znanych w starożytnej filozofii religii, w judaizmie, a także w Starym Testamencie. Bóg nie potrzebuje świątyń i ofiar i nie daje się wyrazić sprawną ręką człowieka – malarza czy też rzeźbiarza. Bóg uporządkował cały świat, nadał mu granice czasu i przestrzeni, przenika wszystko życiem i duchem. Dał człowiekowi zadanie poszukiwania Go i znajdowania. Specyfika chrześcijańskiego orędzia pojawiła się na końcu przemówienia. Dopiero tutaj padło imię Jezusa jako tego, którego Bóg ustanowił Sędzią świata. Przy końcu pojawiła się także wypowiedź o sądzie i zmartwychwstaniu, co zresztą wywołało lekceważące uwagi słuchaczy³.

Św. Paweł podjął w Atenach próbę głoszenia orędzia chrześcijańskiego bardziej dostosowanego do odbiorców. Wydawało się, że próba ta zakończyła się niepowodzeniem:

¹ JAN PAWEŁ II. *Homilia wygłoszona podczas Mszy św. w Legnicy 2.06.1997*. W: *Legnickie orędzie sprawiedliwości. Wokół homilii Jana Pawła II wygłoszonej podczas Mszy św. 2 czerwca 1997 roku w Legnicy*. Red. B. Wolański. Legnica 2011 s. 8.

² Por. *Encyklopedia Polskiego Wydawnictwa Naukowego*. <www.encyklopedia.pwn.pl/haslo/areopag;3870939.html> [dostęp: 20.04.2022].

³ Por. A. PACIOREK. *Paweł Apostoł – Pisma*. Cz. 1. Tranów 1997 s. 46-47.

Kiedy słuchacze usłyszeli o zmartwychwstaniu, jedni zaczęli drwić, a inni mówili: «Posłuchamy Cię kiedy indziej» (Dz 17,32).

Wówczas Paweł opuścił Areopag. Finalnie okazało się jednak, że nie była to całkowita porażka. Ostatni werset 17. rozdziału Dziejów Apostolskich podaje nam fakt:

Jednak niektórzy ludzie przyłączyli się do niego i uwierzyli. Byli wśród nich Dionizy Areopagita, kobieta imieniem Damaris i inni (Dz 17,34).

Zasiew słowa przyniósł plon.

2. NA WSPÓŁCZESNYM „AREOPAGU”

Wydarzenie z Areopagu zostało wykorzystane przez Jana Pawła II w jego ósmej encyklice zatytułowanej *Redemptoris missio* z 7 grudnia 1990 r., w której opisał teologiczne podstawy ewangelizacji. Wskazał, że wydarzenie biblijne staje się dziś symbolem nowych miejsc, w których należy głosić Ewangelię⁴.

Pierwszym „areopagiem” współczesnym jest świat środków przekazu, który jednoczy ludzkość i czyni z niej tzw. światową wioskę. Środki społecznego przekazu stały się dla wielu głównym narzędziem informacyjnym i formacyjnym, przewodnikiem i natchnieniem w zachowaniach indywidualnych, rodzinnych czy społecznych. Przede wszystkim nowe pokolenia wstają w świecie uwarunkowanym przez mass-media. „Areopag” ten został nieco zaniedbany. Nie wystarczy używać środków przekazu do szerzenia orędzia chrześcijańskiego i Magisterium Kościoła, ale trzeba samo orędzie włączyć w „nową kulturę”, stworzoną przez nowoczesne media⁵.

Jest wiele innych „areopagów” współczesnego świata, ku którym winna kierować się działalność misyjna Kościoła. Na przykład zaangażowanie na rzecz pokoju, rozwoju i wyzwolenia ludów, praw człowieka i narodów, a przede wszystkim mniejszości, działania na rzecz kobiety i dziecka, ochrona świata stworzonego – to są dziedziny ludzkiej działalności, które należy rozjaśnić światłem Ewangelii⁶.

Trzeba również przypomnieć rozległy „areopag” kultury, prac badawczych, stosunków międzynarodowych, które ułatwiają dialog i sprzyjają powstawaniu nowych planów życiowych⁷. Kościół ma do zaoferowania ludzkości niezmiernie dziedzictwo duchowe w Chrystusie, który mówi o sobie, że jest Prawdą, Drogą i Życiem (por. J 14,6). Jest chrześcijańską drogą, która prowadzi do spotkania

⁴ Por. JAN PAWEŁ II. *Encyklika Redemptoris missio*. Wrocław 1995 s. 58 nr 37.

⁵ Por. *tamże* s. 58-59.

⁶ Por. *tamże* s. 59.

⁷ Por. *tamże* s. 60.

z Bogiem, do modlitwy, ascezy, do odkrycia sensu życia. Również ten „areopag” musi być ewangelizowany⁸.

Koncepcja „współczesnego areopagu” nakreślona przez Jana Pawła II we wspomnianej powyżej encyklice znalazła również miejsce w homilii wygłoszonej przez niego w Legnicy. Papież wskazywał wówczas, że wielkim zadaniem naszego pokolenia, wszystkich chrześcijan tego czasu jest niesienie światła Chrystusa w życie społeczne. A następnie, podobnie jak w encyklice, wyliczył „współczesne areopagi”: ogromne obszary dzisiejszej cywilizacji i kultury, polityki i ekonomii. Zlaicyzowany świat musi zostać oświecony światłem Zmartwychwstałego Pana, a katolicy ponoszą za to szczególną odpowiedzialność.

3. „AREOPAGI” W DUSZPASTERSTWIE PARAFIALNYM

W działalności duszpasterskiej parafia staje się naturalnym środowiskiem szukania nowych możliwości głoszenia Ewangelii. Stwarza sprzyjające okoliczności, by stanąć na „współczesnych areopagach” i owocnie przekazywać Dobrą Nowinę. Bazując na doświadczeniu funkcjonowania parafii pw. św. Józefa Oblubieńca NMP w Olszynie, wskażemy trzy ważne obszary ewangelizacyjne.

3.1. WSPÓLNOTY

Duszpasterstwo powinno troszczyć się o to, aby parafie stawały się wspólnotą wspólnot poprzez rozwijanie małych grup religijnych. Na parafii ciąży obowiązek tworzenia różnego rodzaju wspólnot, które będą środowiskiem chrześcijańskim dla poszczególnych wiernych. Poprzez małe wspólnoty parafie realizują istotę swojego powołania, dając wiernym możliwość uczestnictwa w różnych formach nauczania kościelnego, oddawania czci Bogu oraz realizowania miłości bliźniego⁹. Członkowie małych grup religijnych mają szansę osobistego rozwoju, otwarcia się na innych oraz spełniania misji ewangelizacyjnej. Należy więc angażować parafian w te wspólnoty oraz w różnego rodzaju duszpasterstwa specjalistyczne działające w diecezjach¹⁰.

W olszyńskiej parafii działa 10 wspólnot, a wśród nich, od grudnia 2019 r., Apostolstwo Pomocy Duszm Czyścowym. Jest to zorganizowana forma apostolstwa Zgromadzenia Sióstr Wspomożycielek Dusz Czyścowych, które zostało założone przez bł. Honorata Koźmińskiego i matkę Wandę Olędzką w 1889 r. w Zakroczymiu. Apostolstwo powstało jako odpowiedź na liczne prośby kierowane do

⁸ Por. *tamże* s. 60-61.

⁹ Por. R. KAMIŃSKI. *Duszpasterstwo w społeczeństwie pluralistycznym*. Lublin 1997 s. 99-100.

¹⁰ Por. B. WOLAŃSKI. *Formacja służby liturgicznej w diecezji legnickiej*. „Anamnesis” 12:2006 nr 3 s. 112-117.

sióstr ze strony osób świeckich, zainteresowanych współpracą w zakresie realizowanego charyzmatu. Zgromadzenie rozeznało tę sytuację jako nowy znak czasu i nowe wezwanie apostołskie. Decyzja o podjęciu tej formy apostołskiej działalności Zgromadzenia zapadła w 1983 r. Dwa lata później (1985) przyjęto dla niej nazwę: Apostolskie Dzieło Pomocy dla Czyścica. Znalazło to następnie odzwierciedlenie w Konstytucjach Zgromadzenia zatwierdzonych przez Stolicę Apostolską, które stanowią prawną podstawę jego istnienia. Pierwsi członkowie włączyli się formalnie do tego dzieła w 1985 r. Od 1 stycznia 2011 r. przyjęto nową nazwę: Apostolstwo Pomocy Duszom Czyścicowym. Członkowie Apostolstwa stanowią duchową rodzinę Zgromadzenia Sióstr Wspomożycielek Dusz Czyścicowych¹¹.

Członkowie Apostolstwa Pomocy Duszom Czyścicowym poświęcają swój czas na modlitwę i inne dzieła na rzecz cierpiących w czyścicu. Ważną dziedziną działalności jest ich formacja. Odbywa się ona na comiesięcznych spotkaniach w trzecie soboty lub czwarte czwartki miesiąca. Po modlitwie za zmarłych kapłan wygłasza konferencję. Źródłem przekazywanych treści są: Pismo Święte, filmy (np. o patronie Apostolstwa – bł. Honoracie Koźmińskim), wydawnictwa przekazywane przez siostry wspomożycielki¹², kwartalnik „Do domu Ojca” oraz inne pozycje dobierane przez formatora. Następnie jest czas na dyskusję, pytania, sprawy organizacyjne, a także na spotkanie przy kawie. Wspólnota ma swoją stałą adorację Najświętszego Sakramentu w czwarte czwartki miesiąca, z nabożeństwem za cierpiących w czyścicu, a po niej uczestniczy w Eucharystii za zmarłych. Jej członkowie są obecni w różnych działaniach parafii, a liderka jest członkiem Parafialnej Rady Duszpasterskiej.

Owocem modlitwy i pracy formacyjnej jest inicjatywa członków Apostolstwa, by otoczyć troską rodziny osób, które umierają w naszej parafii. Członkowie wspólnoty nawiązują kontakt z najbliższą rodziną zmarłego, przekazują list kondolencyjny i zaproszenie do wspólnej modlitwy, zapewniają o bliskości, a także przekazują modlitewnik za zmarłych. Dość często rodzina zmarłego jest słabo praktykująca, wątpi w życie wieczne lub nawet znacząco dystansuje się do parafii. Dlatego pojawia się okazja, by zaprosić ją do wspólnoty, by podjąć próbę ewangelizacji. Opisane działanie jest przykładem stawania na „współczesnym areopagu”, do którego zaprosił nas Jan Paweł II.

Stąd wypływa postulat pastoralny, by we wszystkich wspólnotach prowadzić rzetelną formację i tym samym pobudzać członków do konkretnych zadań apostołskich wynikających z charyzmatu grupy.

¹¹ Por. <www.apdc.wspozycielki.pl> [dostęp: 20.04.2022].

¹² Por. np. A. CZAJKOWSKA. *Czyścic w życiu ziemskim*. Pelplin 2017.

3.2. RODZICE DZIECI I MŁODZIEŻY

Analizując w myśli szeregi tych, których należy objąć katechizacją, nie można pominąć jednej z największych trosk ojców Synodu, troski dotkliwej i naglącej, zrodzonej z powszechnego doświadczenia. Chodzi o problem wielkiej wagi, jakim jest katecheza dorosłych. Jest to najznakomitsza forma katechezy, ponieważ dotyczy ona osób wypełniających największe zadania i w ogóle zdolnych do życia według orędzia chrześcijańskiego, i to w jego pełni¹³.

Celem katechezy dorosłych jest uświadomienie katechizowanemu, że ważne jest, by swój stan życiowy przeżywał jak dojrzały chrześcijanin, co winno uwidaczniać się w nabywaniu odpowiednich postaw i zachowań. Nakreślony cel prowadzi do podstawowych zadań, przed jakimi stoi katecheza dorosłych. Są nimi: wspieranie formacji i dojrzewania życia chrześcijańskiego za pomocą pedagogii sakramentalnej; rozwijanie racjonalnych podstaw wiary; wychowanie do właściwej w świetle wiary oceny zmian społeczno-kulturowych w społeczeństwie; wyjaśnienie dzisiejszych problemów religijnych i moralnych; wyjaśnienie relacji, jakie zachodzą między działaniem doczesnym a eklezyjalnym; formowanie do przyjęcia odpowiedzialności w misji Kościoła i do umiejętności odważnego dawania świadectwa chrześcijańskiego w społeczeństwie¹⁴.

Często można usłyszeć pytania: gdzie znaleźć dorosłych do katechizacji i jak taką katechezę zorganizować? Warto zauważyć, że oni sami do nas przychodzą przy następujących okazjach dotyczących ich dzieci: chrzest, pierwsza Komunia św. oraz bierzmowanie. To idealny moment, by zaprosić ich na katechezę. W olszyńskiej parafii już na pierwszym spotkaniu rodzice dzieci pierwszokomunijnych i młodzieży bierzmowanej dostają harmonogram spotkań dla rodziców, a oprócz tego odbywają się również spotkania indywidualne. Rodzice objęci są troską formacyjną przynajmniej przez rok. Warto zauważyć, że większość z nich pochłonięta jest sprawami doczesnymi, są słabej wiary, a nawet zdystansowani do parafii. Zapraszając ich na katechezę, znów znajdujemy się na „współczesnym areopagu” i mamy okazję zanieść światło Chrystusa w kolejny obszar dzisiejszej cywilizacji.

Pierwszym i podstawowym środowiskiem wzrostu wiary np. kandydatów do bierzmowania jest dom rodzinny. Rodzice powinni być stale świadkami Chrystusa. Stąd mają do spełnienia ważną rolę w całym procesie przygotowania do przyjęcia Ducha Świętego przez potomstwo, począwszy od przygotowania dalszego, a kończąc na przygotowaniu bezpośrednim. Kościół w swoich dokumentach zwraca uwagę na bezcenną rolę katechezy rodziców, która odbywa się równolegle

¹³ Por. JAN PAWEŁ II. *Adhortacja apostołska Catechesi tradendae o katechizacji w naszych czasach* (16.10.1979) nr 43.

¹⁴ Por. B. WOLAŃSKI. *Przyjąć postawę „wyjścia” (por. EG 27). Odnowa przygotowania rodziców do chrztu dziecka – katecheza i rozmowa duszpasterska*. W: *Duszpasterstwo w świetle nauczania papieża Franciszka*. Red. D. Lipiec. Lublin 2015 s. 189.

z katechezą młodzieży, zwłaszcza na ostatnim etapie przygotowania. Według wskazań Konferencji Episkopatu Polski z 2017 r. w ciągu całego cyklu przygotowania powinno się odbyć przynajmniej pięć spotkań z rodzicami kandydatów do bierzmowania¹⁵.

W programie przygotowania do sakramentu bierzmowania w diecezji legnickiej spotkania z rodzicami kandydatów również zajmują ważne miejsce. Proponuje się dla nich przynajmniej roczną katechezę. Ta forma katechezy dorosłych, oparta na słowie Bożym, liturgii, teologii sakramentu bierzmowania i pozostałych sakramentów inicjacyjnych, staje się dużą szansą rozwoju duchowości rodzin. Takie spotkania są również okazją, by omówić z rodzicami ich obowiązki, problemy wychowawcze, wyjaśnić znaczenie sakramentu bierzmowania, zainspirować do przygotowania odpowiedniej religijno-moralnej atmosfery w domu, zachęcić ich do spowiedzi i udziału w Mszy św. bierzmowania¹⁶. Katechetyczne spotkania z rodzicami mają także służyć rozpoznaniu sytuacji wymagających szczególnej troski duszpasterskiej oraz zaowocować propozycjami wspólnotowego czy indywidualnego towarzyszenia rodzinie na drodze wzrostu wiary bądź powrotu do niej¹⁷.

Stąd wypływa postulat pastoralny, by nie marnować okazji do organizowania katechezy dorosłych i zatroszczyć się o właściwą jakość przekazywanych treści. Biorąc pod uwagę brak czasu u ludzi dorosłych, należy już na początku roku formacyjnego przekazać im harmonogram spotkań.

3.3. DUSZPASTERSTWO „W SIECI”

Stosunek Kościoła do prasy, radia czy filmu w początkowej fazie ich istnienia był raczej nieufny, a w niektórych przypadkach nawet wrogi. Natomiast w odniesieniu do nowych technik komputerowych od momentu ich powstania nastawienie Kościoła jest pozytywne. Zapewne na taką zmianę stanowiska w decydujący sposób wpłynął Sobór Watykański II, który odkrył w środkach społecznego przekazu narzędzia ofiarowane człowiekowi przez Boga dla głoszenia słowa Bożego¹⁸.

¹⁵ Por. *Wskazania KEP dotyczące przygotowania do przyjęcia sakramentu bierzmowania* nr 11. <www.episkopat.pl/wskazania-konferencji-episkopatu-polski-dotyczace-przygotowania-do-przyjecia-sakramentu-bierzmowania> [dostęp: 17.03.2022].

¹⁶ Por. *Instrukcja katechetyczno-pastoralna o przygotowaniu młodzieży do sakramentu bierzmowania w diecezji legnickiej*. W: *I Synod Diecezji Legnickiej. Przypatrzmy się powołaniu naszemu*. T. 1. Red. B. Drożdż, M. Majewski, B. Wolański, T. Żurek. Legnica 2012 s. 173.

¹⁷ Por. R. BUCHTA. *Wstęp do zeszytu katechetycznego*. W: *Program duszpasterski Kościoła w Polsce na rok 2017/2018 „Jesteśmy napełnieni Duchem Świętym”*. Red. J. Bartoszek, R. Chromy, K. Piechaczek. Katowice 2017 s. 6.

¹⁸ Por. W. ŚMIGIEL. *Czytelnictwo katolickich stron w Internecie*. „Roczniki Teologiczne” 21:2004 z. 6 s. 234.

Na pozytywny potencjał Internetu, zdolnego przenosić religijne informacje i nauczanie poza wszelkie bariery i granice, wskazał papież Jan Paweł II w *Orędziu na XXXV Światowy Dzień Środków Przekazu* w 2001 r. W następnym roku całe orędzie poświęcił Internetowi, który nazwał nowym forum głoszenia światu Ewangelii¹⁹. Możemy zauważyć kolejny „współczesny areopag”, na którym z powodzeniem można obwieszczać Dobrą Nowinę w przestrzeni wspólnoty parafialnej.

W dzisiejszych czasach konieczne jest, by każda parafia posiadała swoją stronę internetową. Dzięki niej można wiernych informować, ale także formować. Podczas wizyty duszpasterskiej trzy lata temu zauważyliśmy, że ludzie rzadko praktykujący są bardzo dobrze zorientowani w życiu parafii. Okazało się, że regularnie zaglądają na internetową stronę parafialną. Powstała wtedy idea, by nagrywać niedzielne homilie i umieszczać na stronie. Mamy nadzieję, że czytelnik nie tylko zwróci uwagę na ogłoszenia parafialne lub intencje mszalne, ale także „kliknie” i wysłucha słowa Boże przygotowane przez miejscowych duszpasterzy. Ze słowa rodzi się wiara. Ufamy, że zacznie ona być praktykowana.

Drugim krokiem była inicjatywa *Codziennika parafialnego*. W czasie ograniczeń związanych z pandemią COVID-19 doszliśmy do wniosku, że codziennie będziemy nagrywali i umieszczali na stronie w pliku video Ewangelię i kilkuminutowy komentarz duszpasterza. Wyprodukowaliśmy kilkadziesiąt odcinków, które cieszyły się dużą popularnością wśród wiernych. Dla dzieci osoby ze wspólnot nagrywały *Dobranockę z Biblusiem*. Natomiast w czasie trwania Roku św. Józefa (2020-2021) raz w miesiącu była przygotowywana i umieszczana katecheza w pliku video poświęcona patronowi naszej parafii, by uczyć się żyć na styl jego duchowości.

Od kilku miesięcy na internetowej stronie olszynieckiej parafii znajduje się link z komentarzem do codziennego słowa Bożego, który przygotowują kapłani i zaproszeni goście związani z Centrum Formacji Duchowej Księży Salwatorianów w Krakowie. Cykl nosi tytuł *Słowo na jutro*. Codziennie od godz. 21.00 można modlić się słowem Bożym, słuchając katechezy na kolejny dzień.

Stąd wypływa postulat pastoralny, by każda parafia zadbała o założenie strony internetowej, która będzie systematycznie aktualizowana. Jest to współcześnie nie tylko narzędzie informacji, ale także skutecznej formacji i ożywienia wiary parafian.

W powyższym opracowaniu przedstawiono tylko trzy możliwości wejścia na „współczesne areopagi” w rzeczywistości parafialnej. Jest ich o wiele więcej. Wystarczy dobrze odczytać znaki czasu i rozeznaczyć potrzeby wspólnoty. W ten sposób zrealizujemy zadanie, które 25 lat temu sformułował w Legnicy św. Jan Paweł II.

¹⁹ Por. *tamże* s. 236.

BIBLIOGRAFIA

- BUCHTA R.: *Wstęp do zeszytu katechetycznego*. W: *Program duszpasterski Kościoła w Polsce na rok 2017/2018 „Jesteśmy napełnieni Duchem Świętym”*. Red. J. Bartoszek, R. Chro-my, K. Piechaczek. Katowice 2017 s. 5-6.
- Encyklopedia Polskiego Wydawnictwa Naukowego*. <www.encyklopedia.pwn.pl/haslo/are-opag;3870939.html> [dostęp: 20.04.2022].
- Instrukcja katechetyczno-pastoralna o przygotowaniu młodzieży do sakramentu bierzmowania w diecezji legnickiej*. W: *I Synod Diecezji Legnickiej. Przypatrzmy się powołaniu naszemu*. T. 1. Red. B. Drożdż, M. Majewski, B. Wolański, T. Żurek. Legnica 2012 s. 167-177.
- JAN PAWEŁ II. *Homilia wygłoszona podczas Mszy św. w Legnicy 2.06.1997*. W: *Legnickie orędzie sprawiedliwości. Wokół homilii Jana Pawła II wygłoszonej podczas Mszy św. 2 czerwca 1997 roku w Legnicy*. Red. B. Wolański. Legnica 2011 s. 5-14.
- JAN PAWEŁ II: *Adhortacja Apostolska Catechesi tradendae*. <www.vatican.va/content/john-paul-ii/pl/apost_exhortations/documents/hf_jp-ii_exh_16101979_catechesi-tradendae.html#m5> [dostęp: 20.04.2022].
- JAN PAWEŁ II: *Encyklika Redemptoris missio*. Wrocław 1995.
- KAMIŃSKI R.: *Duszpasterstwo w społeczeństwie pluralistycznym*. Lublin 1997.
- PACIOREK A.: *Paweł Apostoł – Pisma*. Cz. 1. Tranów 1997.
- ŚMIGIEL W.: *Czytelność katolickich stron w Internecie*. „Roczniki Teologiczne” 21:2004 z. 6 s. 233-246.
- WOLAŃSKI B.: *Formacja służby liturgicznej w diecezji legnickiej*. „Anamnesis” 12:2006 nr 3 s. 112-117.
- WOLAŃSKI B.: *Przyjąć postawę „wyjścia” (por. EG 27). Odnowa przygotowania rodziców do chrztu dziecka – katecheza i rozmowa duszpasterska*. W: *Duszpasterstwo w świetle nauczania papieża Franciszka*. Red. D. Lipiec. Lublin 2015 s. 181-190.
- Wskazania KEP dotyczące przygotowania do przyjęcia sakramentu bierzmowania*. <www.episkopat.pl/wskazania-konferencji-episkopatu-polski-dotyczace-przygotowania-do-przyjecia-sakramentu-bierzmowania> [dostęp: 17.03.2022].

Streszczenie: W 2022 r. przypada srebrny jubileusz apostolskiej wizyty św. Jana Pawła II w Legnicy. W 1997 r. byliśmy świadkami historycznego wydarzenia. W młodej diecezji powitaliśmy Namiestnika Chrystusa, który podczas homilii wygłosił „legnickie orędzie sprawiedliwości” i pozostawił dla diecezjan konkretne zadanie: „Jest wielkim zadaniem naszego pokolenia, wszystkich chrześcijan tego czasu, nieść światło Chrystusa w życie społeczne. Nieść je na «współczesne areopagi», ogromne obszary dzisiejszej cywilizacji i kultury, polityki i ekonomii”. W tej refleksji podejmujemy próbę sprecyzowania tego zadania w rzeczywistości parafialnej. Wskazujemy trzy przestrzenie ewangelizacji zdystansowanych katolików: działalność wspólnot parafialnych, katechezę dorosłych, parafialne strony internetowe.

Słowa kluczowe: homilia, ewangelizacja, parafia, wspólnoty, katecheza dorosłych.